

mint mennyei Atyátok, szeressetek úgy, mint Isten: ahogyan a tékozló fiú vagy inkább a megtérő fiú történetében megismertük az Atyát, sőt még ellenségeiteket is szeressétek!

Te vagy az Jézus, aki *alámerültél a szenvedésbe*. Kiteszed magad a meg nem értésnek, a fizikai és szellemi otthontalanságnak, az üldöztetésnek, a közvetlen életveszélynek, s végül önként belemerültél a kínszenvedésbe, amelyet teljes elhagyatottság kísér.

És végül te vagy az, akit követnünk kell, mert csak így tudjuk rendeltetésének megfelelően használni az életünket. Te vagy az Isten Fia.

*(Elhangzott a szendehelyi templomban,
2018 augusztusában)*

FARAGÓ FERENC TANNYAI SZILÁNKOK...

Álomkép. Gyakran a halottakról úgy álmodunk, hogy *élnék*; az élőkrol pedig úgy, hogy *meghaltak*.

A hízélgés a szeretetlenség sajátos formája, amely a szeretet képében tetszeleg.

Pesszimizmus: kiderült, hogy már nem derül ki.

A szenny és a piszok eltakarva is szenny és piszok marad.

Van, aki a *sötétben* fél - van, aki a *világosban*.

Akárkit is fest a festő, mindig *önarcképet* fest.

Újabban a bűnöket közmegegyezéssel, törvényesen és szervezeten követjük el.

Önző ember az, aki nincs tekintettel önmagára, így másokra sem.

Van, ami indokolható, van, ami nem és van, aminek nincs szüksége indoklásra.

A gyermeki lélek nem életkor kérdése.

Tertium datur. Ha az egyik épp olyan rossz, mint a másik, akkor van harmadik is.

Szolidaritás és irgalmasság. Aki nem emel fel senkit, azt nekem kell felemelni.

Rend csak egy van, *rendszer* számtalan.

Paradox. A dolgok folyton ismétlődnek, még sincs kétszer ugyanaz.

Az ember mindig *feljebb* van eggyel, mint ahogy van. Ám ezt mindig úgy kell megélnie, mintha mindig *lejjebb* lenne eggyel, mint ahogy van.

Az *Egy* és a *Végtelen* összeér, s közte van a *Semmi*.

A létezés olyan *tág* dimenzió, hogy abban minden más csak *részletkérdés*.

Gondolni *valamit* annyit tesz, hogy gondolni az *ellenkezőjét* is.

Az igazság sohasem *valósítható* meg: az igazság *megvalósul*.

Sivárság. A posztmodern kisembernek már sem *tragédiája*, sem *komédiája* nincs.

Nézni és *látni* sohasem ugyanaz.

...mert a főpap rájött, hogy Jézust nem lehet *legyőzni*, csak *megölni*.

A jelentős dolgok kis helyet foglalnak, a jelentéktelenek betöltik a teret.

Ha a világ egésze *anyagivá* válna, nem maradna belőle *semmi*.

Csak olyan dolgokra érdemes emlékezni, amelyek másvalamire is emlékeztetnek.

Igazság csak egy van – de az *igazságok* túl sokan vannak.

Távolságtartásra törekszünk, ám *közelségtartásra* lenne szükség.

Sokszor a vallás *vallástalanság* s a vallástalanság *vallás*.

Az emberiség nagy utazása: már az *Isten háta mögött* vagyunk...

Az életünk nem vers, ezért benne nem kell, hogy *rímelj*en minden.

Mindenből lettünk – mindenné leszünk.

Mennyország: „Van itt valaki?” – *Pokol*: „Mindenkiben van?”